

[Jes Lunde]

da slår det igennem med et drøn i toppen af indkomsterne med meget massive skattelettelser.

Det er desværre sådan, billedet er. Hr. Hjortnæs' tale og hr. Klaus Hækkerups tale bygger på et forkert grundlag. Der er desværre kolossalt store lettelse i toppen, også selv om fradragssaneringen er taget med i billedet. Vi forstår ikke i SF, hvorfor det skal slå igennem med så store lettelse i toppen. Man kan nemlig godt lempe beskatningen af al arbejdsindkomst, uden at det behøver at slå så meget igennem i toppen. Kig bare på SF's ændringsforslag! Vi gør simpelt hen det, at vi tager hovedparten af de skattelettelser, regeringen vil give de højtlønnede, og putter dem ned i bunden til de laveste indkomster. Det er sådan set meget enkelt.

SF fører Robin Hood-politik, og det er op til regeringen selv, om skatteministeren skal være sherif i Nottingham, eller hvad han skal. Jeg synes ikke, der er meget lydhørhed fra de socialdemokratiske ordførere, og jeg tror desværre, det bygger på, at man ikke har læst tabellerne ordentligt.

Prøv at kigge på det én gang mere. Skævhederne er meget veldokumenterede.

Formanden:

Hr. Jens Thoft har ordet for en kort bemærkning, og så regner jeg med, at det kan være den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg får pludselig en grim mistanke, når socialdemokratiske ordførere gang på gang enstemmigt fremfører en forkert påstand, nemlig at det er de højtlønnede med fiduserne, der betaler det hele eller det meste. Så spekulerer jeg på: Har det mon været det, der er blevet sagt i den socialdemokratiske gruppe for at få det til at glide ned? Har det været den sovs, man fik retten til at glide ned med?

Virkeligheden er, at vi har spurgt efter det gennemsnitlige fradrag – det gennemsnitlige fradrag – og når vi kommer med en tabel, som siger, at man i gennemsnit med en indkomst på en million kroner tjener 58.000 kr. eller 60.000 kr., så er der nogle, der tjener meget mere på reformen, og der er selvfølgelig også – det skal jeg med det samme erkende – nogle, der får én, som jeg udtrykte mig før, på lampen.

Men det er altså ikke rigtigt, når hr. Klaus Hækkerup og hr. Hjortnæs fastslår, at det er de højtlønnede, der betaler gildet. Nej, det er omvendt. Det er sådan, at jo højere løn man har, ikke bare jo højere nominel lettelse får man, nej, også jo højere procentuel lettelse får man. Vi har lettelse i bunden – helt nede omkring 120.000 kr. – dér er det et par procent, men kommer vi op på de høje indkomstgrupper, har vi lettelse på 8 pct.

Så er det, SF siger: Jamen kunne man så ikke lave det om, så vi sørger for, at folkepensionisten og millionæren får samme procentvise lettelse? Det, vores forslag gør forsøg på at sikre, er, at den højtlønnede og den lavtlønnede får samme procentvise lettelse. Det betyder selvfølgelig, at hvis man har 2 pct. på en million, så er det mere end 2 pct. på 100.000 kr., det ved jeg godt. Men det er ikke det, der sker i regeringens reform.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg kan forsikre hr. Jens Thoft om, at Socialdemokratiet godt kan læse, og der har ikke været sovs i vores gruppe. Jeg har heller ikke misforstået, hvad SF's budskab er, men jeg synes, SF skulle begynde at læse lidt på det, der står i skatteudspillet.

Provenuet af de 10-11 mia. kr., der er i fradragssaneringer, kommer netop højdindkomstgrupperne til at betale, og det synes jeg er værd at slå fast.

Formanden:

Jeg mener, at tiden må være inde til, at vi fortsætter med den næste ordfører.

Kirkegaard (KF):

Onsdag den 16. juni præcis kl. 10.30 sænke de regeringen et politisk jerntæppe ned gennem det danske Folketing og gennem dansk politik. Pludselig stod vi i en helt ny situation, en begivenhed af en ganske betydelig rækkevidde, og det var i øvrigt årsagen til, at jeg omhyggeligt noterede klokkeslættet ned. Det skete under det sidste forhandlingsmøde i Finansministeriet, hvor finansministeren officielt konstaterede, at der ikke var mere at forhandle om.